

Tyskland af denne Export, saa de ikke have vundet det Allermindste. Men en Tiug have de dog vundet, de have vundet at trykke Prisen paa 1ste Klassen Smør og ville gjøre det mere og mere, derved at de udføre mere deraf. De kunne ikke længer anvende deres Natursmør selv, thi fordi de forbyde Kunstsmørret er der dog ikke flere, der have Raad til at kjøbe 1ste Klassen Smør. Derfor maa det, som tidligere brugtes til Kunstsmør, nu exporteres, thi vi kunne være enige om, at de, der have og havde Raad til at kjøbe 1ste Klassen Smør, kjøbe ligesaa Meget, som de kunne spise, men længere end til de ere mætte, kunne de dog ikke spise, og for Fremtiden ville de kjøbe det samme Kvantum. Overstudet gaar til England hvor det trykker Markedet, det har allerede gjort det, og det vil tage til bestandig. Tysklands Export af Natursmør, medens Kunstsmørret bestod, var i 1885 ca. 143,000 Centner, og tog da af saaledes at den i 1886 var sunken ned til ca. 120,000, men i 1887 steg den igjen. Det vil sige, saasomt Loven altsaa var traadt i Kraft, steg dets Export af første Klassen Smør, det var ingen Gavn for os og heller ikke for dem selv, fordi det trykkede Prisen. I Holland er det blevet sagt, at det er gaaet stærkt tilbage. Ja, det er ganske vist, men det er kun efter Tabelerne, fordi de to Tal i de første Aaringer vare blevne blandede helt sammen. Der var i Holland i 1884 en Export af 1100 Mill. Ctn., men da var der ingen særlig Rubrik for Kunstsmør. Alt blev opført under eet Mærke. I 1885 ere de opgivne hver for sig, og da exporteredes der den samme Mængde, men af Natursmør kun 307 Mill., i 1886 350 Mill. Ctn., og endelig er det, som det ærede Medlem fra Randers (Lüttichau) sagde, nu gaaet ned til 100,000 Ctn., og det er selvfølgelig, fordi de producere mere og mere Kunstsmør, som betaler Natursmørret med høie Priser. Det er da heller ikke saa galt, at kunne sælge til Kunstsmør-Fabrikkerne, naar der ikke kan betales lige saa Meget paa det engelske Marked. Saalænge Kunstsmør-Fabrikkerne have fri Virkeret, kan Prisen for Natursmør holdes forholdsvis høiere — men fra det Dieblis Friheden for Kunstsmør-Fabrikkerne hører op, stiger Exporten af første Klassen Natursmør og overflyder Markedet i Amerika saavel som i England. Amerika udførte ikke tidligere Smør, der kunde sælges i England, det blev hjemme, hvor det brugtes dels som Natursmør og dels til Fabrikation af Kunstsmør. Nu er Kunstsmør-Fabrikationen bleven indskrænket med ca. 40 pCt., og Følgen er, at der exporteres større Mængder fint Natursmør til England,

men de faae selvfølgelig ikke høiere Priser for deres Smør end vi, og have altsaa Intet vundet ved Forbudet mod Kunstsmør. Men hvad bliver Følgen deraf for os? Det er den, at Konkurrencen paa Markedet i England, som vi ere ene henbiste til, vil tiltage og blive skarpere og skarpere. So flere Hindringer, der lægges veien for at Kunstsmørret kan byde første Klassen Natursmør ud til de mange Millioner Munde, desmere vil man bevirke, at fineste Natursmør tiltager i Mængde paa det engelske Marked, og at Priserne altsaa ville vedblivende dale. Men saa opnaa vi jo ganske vist det store Gode, som Ustøtterne sætte Pris paa, at alt vort første Klassen Smør kan blive budt ud, uden at vanhelliges ved at det blev blandet sammen med et simpelt Kunstprodukt. Vi faae til Gjengjæld saa langt lavere Priser; derved vil jo rigtignok atter et større Antal Mennesker kunne komme til at spise Natursmør, men det bliver i Sandhed kun paa Bekostning og dyr Bekostning for vore Sommer.

Dalsgaard: Af de Sager, som i Aar ere forelagte Rigsdagen, er der næppe nogen, som det sidste Aars Tid er blevet drøftet saa meget som den Sag, der nu for Dieblillet er til Forhandling her i Folkethinget. Den har været drøftet baade i Pressen og paa Møder paa Land og i By, og allevegne have Meningerne været stærkt delte om den. Og det har ikke blot været om Hensigtsmæssigheden og Nytten af en saadan Lov som den foreliggende overfor Udlandet, at der har været delte Meninger, men ogsaa med Hensyn til Virkningerne af Loven overfor Indlandet. Og endvidere har der været meget delte Meninger om, hvad der er Formaalet med Loven fra Lovforslagets Benners Side; der er jo Noget, som mene, at Loven, som den foreligger, vil have en ikke ringe Betydning for vor Udførsel af Meierismør, og da det jo er Noget, vi Alle vide her i denne Sal, at Smørproduktionen er Hovedfaktoren i Meieribrugget, Meieribrugget Hovedfaktoren i Landbruget og Landbruget Hovedfaktoren i hele vort Lands økonomiske Liv, er det jo givet, at de, der se saaledes paa Loven, tillægge den en meget stor Betydning. Men der er Andre, der ikke vente sig en saadan Virkning af Loven, der tværtimod tror, at den, om den gennemføres, vil staae vor Smøreport til England, staae vort Land i Almindelighed altsaa ogsaa vort Landbrug i Særdeleshed. Og lige overfor Indlandet ere Meningerne om en saadan Lovs Hensigtsmæssighed næ-